

Î N C H E I E R E

14 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, Judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Lașco Veaceslav,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Lașco Veaceslav către Balaban Olga și Lașco Liudmila, intervenient accesoriu Notarul public Pîslari Tatiana cu privire la rezoluțiunea în parte a contractului de donație, radierea dreptului de proprietate și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2020, prin care s-a menținut hotărârea Judecătoria Orhei, sediul central din 12 iunie 2020, corectată prin încheierea din 12 iunie 2020,

c o n s t a t ă :

La 17 octombrie 2018, Lașco Veaceslav, prin intermediul avocatului Dariev Boris, a depus cerere de chemare în judecată, concretizată pe parcurs, către Balaban Olga și Lașco Liudmila, intervenient accesoriu Notarul public Pîslari Tatiana, solicitând: - rezoluțiunea contractului de donație nr. 7330 din 02 noiembrie 2012, autentificat la Notarul public Pîslari Tatiana încheiat între Lașco Veaceslav și Lașco Liudmila pe de o parte și Balaban Olga pe de altă parte, în partea a ½ cotă-parte ce-i aparține lui Lașco Veaceslav cu drept de proprietate, cu revenirea părților în poziția inițială; - radierea din registrul bunurilor imobile, a dreptului de proprietate a Olgăi Balaban, asupra ½ cotă-parte din bunurile imobile și accesoriilor situate în xxxxx cu nr. cadastral xxxxx.06; xxxxx.07; xxxxx.08 ce-i aparțineau lui Lașco Veaceslav cu drept de proprietate; - încasarea de la pârâte a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a menționat că, la 23 mai 1996, sub nr. 67, OSC Orhei a înregistrat căsătoria dintre Lașco Veaceslav și Lașco Liudmila.

Totodată, de la prima căsătorie, Lașco Liudmila avea o fiică – Volhina Olga (după căsătorie – Balaban Olga), iar din motiv că din căsătorie nu au avut copii comuni, acesta s-a atașat mult de fiica soției, acordându-i întreținere și îngrijire.

În anul 2010, Lașco Liudmila a început să îl convingă că deja se află la o vârstă înaintată și ar fi bine să-i facă o donație, fiicei sale Volhina Olga, care le va asigura o întreținere și îngrijire corespunzătoare la momentul cuvenit.

Inițial nu era de acord cu propunerea soției, însă deoarece soția l-a amenințat cu divorțul, creându-i o viață insuportabilă și pentru a menține familia, la 02 noiembrie 2012, s-au prezentat împreună la notarul public Pîslari Tatiana, unde a fost încheiat

contractul de donație cu nr. de înregistrare 7330, potrivit căruia Lașco Veaceslav și Lașco Liudmila i-au donat Olgăi Volhina, construcțiile accesorii situate în xxxxx, xxxxx xxxxx: - lit. 06 cu suprafața de 69 m² nr. cadastral xxxxx.06; - lit. 07 cu suprafața de 33,6 m². nr. cadastral xxxxx.07; - lit. 08 cu suprafața de 29,6 m² nr. cadastral xxxxx.08.

În continuare, reclamantul a menționat că până la încheierea contractului de donație, în familie predominau relații bune însă după aceasta au început certuri, care se aplanau din ce în ce mai greu.

Mai mult ca atât, la 02 aprilie 2016, a fost agresat fizic de soțul fiicei Volhina Olga, însă l-a iertat și s-au împăcat cu acesta, motiv pentru care a fost încetat procesul contravențional în temeiul art. 29 din Codul contravențional, dovada fiind decizia agentului constatator din 04 aprilie 2016.

În anul 2017-2018, relațiile lor s-au înrăutățit și mai tare, soldându-se cu amenințări din partea pârâtelor că va fi dat afară din casă.

Atmosfera negativă creată în familie, certurile provocate de Lașco Liudmila și Volhina Olga, s-au răsfrânt negativ asupra stării sale de sănătate, astfel că începând cu anul 2018, sistematic consultă medicul și apelează la Asistența medicală urgentă.

Ca urmare, prin hotărârea Judecătoria Orhei, sediul central din 28 iunie 2018, căsătoria dintre Lașco Veaceslav și Lașco Liudmila a fost desfăcută.

În context, menționează că fiind deja la o vârstă înaintată și suferind de diverse maladii, fără soție, nu mai are posibilitate să-și asigure o viață decentă și o alimentație specială, din ce cauză consideră că donatarul – Volhina Olga, trebuie să-i restituie bunul donat.

Suplimentar, a menționat că la 27 iunie 2018, a expediat în adresa Liudmilei Lașco și Olgăi Volhina, un preaviz de rezoluțiune a contractului de donație, însă pârâtele au ignorat preavizul dat, motiv pentru care a sesizat instanța de judecată cu prezenta cerere.

Prin hotărârea Judecătoria Orhei, sediul central din 12 iunie 2020, corectată prin încheierea din aceeași dată, cererea de chemare în judecată depusă de Lașco Veaceslav, a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 12 iunie 2020, avocatul Dariev Boris în interesele lui Lașco Veaceslav, a depus cerere de apel, solicitând casarea hotărârii Judecătoria Orhei, sediul central din 12 iunie 2020 și emiterea unei noi hotărâri, prin care, cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2020, a fost respinsă cererea de apel depusă de avocatul Dariev Boris în interesele lui Lașco Veaceslav și menținută hotărârea Judecătoria Orhei, sediul central din 12 iunie 2020.

Pentru a decide astfel, analizând argumentele din cererea de apel în coroborare cu circumstanțele cauzei, Curtea de apel a menționat că Lașco Veaceslav nu și-a întemeiat legal cerea de rezoluțiune a contractului de donație, iar cu referire la faptul că lui nu i se acordă întreținerea promisă și nu mai este în stare să-și asigure o întreținere corespunzătoare, instanța a remarcat că contractul de donație nr.7330 din 02 noiembrie 2012, nu conține clauze care ar reflecta condiționarea donației.

În altă ordine de idei, cu referire la argumentele reclamantului/apelant că conform declarației nr. 5622 din 04 mai 2018, autentificată de notarul Iulia Lencuța, donatara Volhina Olga s-a obligat să-i acorde întreținere și spațiu locativ în imobilul xxxxx, xxxxx, instanța de apel a menționat că aceasta reprezintă un act juridic separat, care nu este parte a contractului de donație a cărui rezoluțiune se solicită.

Totodată instanța de apel a remarcat că potrivit materialelor cauzei, Balaban (Volhina) Olga asigură întreținerea bunului imobil, care este obiectul prezentului litigiu, iar în acest imobil locuiesc atât reclamantul/apelant Lașco Veaceslav, cât și pârâtele/intimate Lașco Liudmila și Balaban (Volhina) Olga.

În concluzie, Colegiul a constatat temeinicia actului judecătoresc atacat cu apel, menționând că Lașco Veaceslav nu a demonstrat starea sa de nevoie și că după executarea donației, nivelul lui de viață s-a înrăutățit sau că este în imposibilitate de a-și executa obligațiile legale de întreținere a altor persoane, evidențiind că apelantul nu a demonstrat că este în imposibilitate de a se angaja în câmpul muncii și de a-și asigura o întreținere corespunzătoare, dar și a recunoscut că nu a fost angajat în câmpul muncii niciodată, nu a avut un post de muncă oficial nici la momentul întocmirii contractului de donație, nici mai târziu și nici în prezent, iar existența și-o asigura prin prestării de servicii neoficiale.

La 29 martie 2021, Lașco Veaceslav a depus cerere de recurs, prin care a solicitat casarea deciziei Curții de Apel din 24 noiembrie 2020 și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea fie admisă integral.

În motivarea recursului, reiterând circumstanțele de fapt și normele de drept invocate la înaintarea acțiunii și în cererea de apel, recurentul a menționat că instanța de judecată nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, nu a aplicat noile legale care urmau a fi aplicate, iar legea la care a făcut referire, a fost interpretată eronat.

Astfel, recurentul a menționat că instanța de apel nu a dat apreciere faptului că starea sa materială s-a înrăutățit considerabil după desfacerea căsătoriei cu Lașco Liudmila (care este mama donatarului Volhina Olga), caracterizată prin pierderea afacerii, pierderea locului de muncă, conflictele iscate cu fosta soție și Balaban (Volhina) Olga, lipsa altui spațiu locativ, agravarea stării de sănătate pe fonul circumstanțelor vizate.

De asemenea, recurentul a menționat că intimatele au urmărit scopul de a-l deposeda de bunul imobil, mărind astfel, cu titlu gratuit, patrimoniul donatarului, iar în asemenea circumstanțe se consideră îndreptățit să se aștepte la recunoștință și loialitate, manifestată prin abținerea de la săvârșirea unor fapte necorespunzătoare față de el.

Mai mult ca atât, recurentul menționează că o are la întreținere pe sora sa - Cerchez Aurica, care suferă de maladii cronice, iar în situația creată de intimate, nu mai are posibilitate să-și întrețină ruda care a fost părăsită de soț.

În altă ordine de idei, recurentul a remarcat că, prin declarația nr. 5622 din 04 mai 2018, Balaban Olga s-a obligat să-i acorde întreținere și spațiu locativ în imobilul din xxxxx, xxxxx, xxxxx, însă obligațiunile asumate nu au fost îndeplinite.

În conformitate cu art.434 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2020, a fost expediată participanților la proces, la 15 ianuarie 2021 (f.d.211 vol.I), însă date cu privire la recepționarea actului judecătoresc, nu au fost constatate.

Astfel, în conformitate cu art.434 din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului constată că recursul lui Lașco Veaceslav, datat cu 29 martie 2021, este în

termen. (f.d.3 vol.II)

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Lașco Veaceslav, este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

Conform art.432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Conform art.433 lit.a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Potrivit art.440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță însă, criticile recurentului, nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel și prima instanță, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel și prima instanță, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

În altă ordine de idei, prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de Lașco Veaceslav.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție constată lipsa cărorva temeuri în urma cărora ar fi necesară declararea recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art.433 lit. a) și art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Lașco Veaceslav.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru